

overfor „Fyens Tidende“, kunde dog ikke i nogen Maade fornærme Amtmanden.

Jeg skal i øvrigt blot tilføje, at saa nær staaar jo det ærede Medlem (Jørgen Pedersen) „Fyens Tidende“, at han i væsentlig Grad er Part i denne Sag. Og naar jeg tænker paa dette og saa hører, hvorledes det ærede Medlem motiverer, at Landstinget og ikke Folketinget skulde have Ledelsen af Kommissionen, maa jeg rigtignok sige, at jeg er vel tjent med, at en saadan Kommission bliver nedsat. Jeg kan jo vente, at alt, hvad der fremkommer fra denne Kommission, ensidigt og fuldkommen partisk bliver vendt imod mig.

Piper: Det 17de landstingsvalgte Medlem (C. C. Andersen) citerede nogle Udtalelser fra Landstingsmødet den 20. Marts i Aar, efter hvilket jeg havde udtalt, at nu var Sagen tilstrækkelig oplyst. Jeg vil erindre det ærede Medlem om, at det, Forhandlingen den Dag drejede sig om, var en Forespørgsel fra mig om, hvorvidt Indholdet af et Telegram af 15. Marts, der den samme Dag om Morgenen den 20. Marts havde staaet at læse i et københavnsk Dagblad, var rigtigt, og efter at det var indrømmet, at dette forholdt sig rigtigt, erklærede den højtærede Minister, at han havde telegraferet for at faa nærmere Underretning om, hvorvidt det var rigtigt, at Amtmanden og to andre Embedsmænd der oppe havde erklæret, at de ikke ønskede at fortsætte i deres Embede og enten ønskede Afsked eller Forflyttelse. Af de Oplysninger, som den Gang var fremme, fremgik det jo, at den Avisartikel, som den højtærede Statsminister nu omtalte, var blevet sendt telegrafisk til Færøerne til Amtmanden med en Anmodning om at bringe dette Telegrams Indhold videre til Hr. Folketingsmand Mortensen. I hvilket Øjemed Telegrammet var afsendt, var ikke tvivlsomt. Der kunde være to Formaal, der ønskedes opnaaet dermed, dels Formaalet, at Offentliggørelsen af Telegrammet kunde gavne Hr. Mortensen under Valgkampen, og dernæst kunde der ogsaa ligge en Spøse for Amtmanden til at rette sig efter Statsministerens Ønske og ved sin senere Afstemning i Lagtinget søge at skaffe det radikale Parti ogsaa en Repræsentant i Landstinget. Det var den Fremgangsmaade, som vi misbilligede i den Dagsorden, der den Gang blev forelagt, og de Oplysninger, der krævedes til at tage Stilling dertil, var den Gang tilstrækkelige; men siden det passerede er der jo kommet nye Ting frem. Amtmanden har været

kaldt herved, og nu forlyder det, at han ikke skal blive i det Embede, han har deroppe, og, saa vidt jeg har set, heller ikke de to andre Embedsmænd. Det er for mig tilstrækkelig Grund til at være med til at søge at faa denne Sag opklaret saa godt som muligt.

Justitsministeren (Zahle): Det interesserede mig at høre, at den sidste ærede Taler nu har motiveret sin Afstemning for Mistillidsvotumet til mig saaledes, at han har tillagt mig forskellige ret simple Tanker, som jeg kan glæde mig ved aldrig at have haft. Paa den Motivering har det ærede Medlem altsaa stemt for Mistillidsvotumet. Det er aldrig noget Øjeblik faldet mig ind, at jeg skulde paavirke Amtmandens Afstemning paa nogen Maade, hverken i Lagtinget eller ved Folketingsvalget. Det har været ganske udelukket, at det overhovedet kunde ske. Det minder om Tider, da der førtes et andet Regimente her i Landet end det, der føres nu, som var højst forskelligt fra det nuværende, og som det ærede Medlem kun kan bringe i Erindring, fordi han ikke mere er Højremand og altsaa fralægger sig ethvert Medansvar for, hvad der skete i Højres Periode her i Landet. Jeg tror ogsaa — jeg hørte det ikke rigtig —, at det ærede Medlem udtalte noget om, at der, da jeg ikke havde afskediget Amtmanden, maatte være noget mystisk for mit Vedkommende. Jeg tror at turde sige, at jeg har behandlet disse Embedsmænd paa Færøerne med rolig Hensynsfuldhed, og det vil ogsaa blive oplyst, naar Kommissionen bliver nedsat og alt kommer frem i den. Det kan man dog ikke regne mig til Last.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Pedersen): Den ærede Minister mente, at det, at der havde staaet nogle Artikler i „Fyens Tidende“, og den Omstændighed, at jeg havde været med til her i Landstinget at stille et Forslag om Nedsættelse af en Kommission, skulde udsætte ham for en særlig ensidig og partisk Behandling ved Undersøgelsen. Derimod maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse. Det er ikke mit Ønske, og jeg tror ikke, det er nogens Ønske, at man vil gøre Uret mod nogen og heller ikke mod den højtærede Minister, lige saa lidt som man vil gøre Uret mod nogen paa Færøerne, heller ikke mod Selvstyrepartiet og dets Ledere; men der er kommet saa meget frem under denne Bevægelse deroppe Tid efter anden — en Del kan være løst, en Del mere fast